

4. «Globalization of indifference»

4.«Verdensomfattende likegyldighet»

4. «Globalization of indifference»

Prayer, Hymn 141:1-2: Invocation of the Holy Spirit (St. Montfort)

Come, Father of Lights,
Come, God of Love,
Fashion in me (us) my (our) prayers.
Show me (us) the truth,
Send into my (our) soul(s)
An ember of your fire
To penetrate it with flame
And fill it with God.

• 4. «Verdensomfattende likegyldighet»

**Bønn, Montforts hymne 141,1-2:
Påkallelse av Den Hellige Ånd**

Kom, lysenes Far,
Kom, kjærlighetens Gud,
Form i meg (oss) mine (våre) bønner.
Vis meg (oss) sannheten,
Send inn i min (våre) sjel(er)
En glo fra din ild
Som trenger gjennom med flamme
Og fyller den med Gud.

Come, Holy Spirit, you create
Martyrs, confessors,
Apostles, prophets,
Great heroes, valiant hearts.
You are the only guide
My Savior has followed;
So that I may imitate Him,
Lead me as you led Him.

Kom, Hellige Ånd, du
skaper
Martyrer, bekjennere,
Apostler, profeter,
Store helter, tapre hjerter.
Du er den eneste veileder
Min Frelser har fulgt;
For at jeg må etterligne
Ham,
Led meg slik du ledet Ham.

The fruit we ask of the Holy Spirit:

a heart sensitive to the needs of others I meet on my path and a willingness to take concrete action.

Frukten vi ber Den Hellige Ånd om:

et hjerte som er følsomt for de mennesker som jeg møter på min vei og deres behov, og en vilje til å utføre konkrete handlinger for dem.

Inspiration of the Word, from Luke 10:25-37: Priests and Levites indifferent to the victim of thieves and bandits

25 There was a scholar of the law who stood up to test him and said, “Teacher, what must I do to inherit eternal life?”

26 Jesus said to him, “What is written in the law? How do you read it?”

Inspirasjon fra Guds Ord, fra Luk 10, 25-37: Prester og levitter er likegyldige til den som er blitt et offer for tyver og røvere.

- 25 Da sto en lovkyndig fram og ville sette Jesus på prøve. «Mester», sa han, «hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?»
26 «Hva står skrevet i loven?» sa Jesus. «Hvordan leser du?»

27 He said in reply, “You shall love the Lord, your God, with all your heart, with all your being, with all your strength, and with all your mind, and your neighbor as yourself.”

28 He replied to him, “You have answered correctly; do this and you will live.”

29 But because he wished to justify himself, he said to Jesus, “And who is my neighbor?”

27 Han svarte: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv.»

28 Da sa Jesus: «Du svarte rett. Gjør det, så skal du leve.»

29 Men han ville rettferdiggjøre seg selv og spurte Jesus: «Hvem er så min neste?»

30 Jesus replied, “A man fell victim to robbers as he went down from Jerusalem to Jericho. They stripped and beat him and went off leaving him half-dead.

31 A priest happened to be going down that road, but when he saw him, he passed by on the opposite side.

32 Likewise a Levite came to the place, and when he saw him, he passed by on the opposite side.

- 30 Jesus tok dette opp og sa:
- «En mann var på vei fra Jerusalem ned til Jeriko. Da falt han i hendene på røvere. De rev klærne av ham, skamslo ham og lot ham ligge der halvdød.
- 31 Nå traff det seg slik at en prest kom samme vei. Han så ham, men gikk utenom og forbi.
- 32 Det samme gjorde en levitt. Han [kom,] så mannen og gikk rett forbi.

33 But a Samaritan traveler who came upon him was moved with compassion at the sight.

34 He approached the victim, poured oil and wine over his wounds and bandaged them. Then he lifted him up on his own animal, took him to an inn and cared for him.

35 The next day he took out two silver coins and gave them to the innkeeper with the instruction, 'Take care of him. If you spend more than what I have given you, I shall repay you on my way back.'

- 33 Men en samaritan som var på reise, kom også dit hvor han lå, og da han fikk se ham, fikk han inderlig medfølelse med ham.

- 34 Han gikk bort til ham, helte olje og vin på sårene hans og forbandt dem. Så løftet han mannen opp på eselet sitt og tok ham med til et herberge og pleiet ham.

- 35 Neste morgen tok han fram to denarer, ga dem til verten og sa: 'Sørg godt for ham. Og må du legge ut mer, skal jeg betale deg når jeg kommer tilbake.'

-

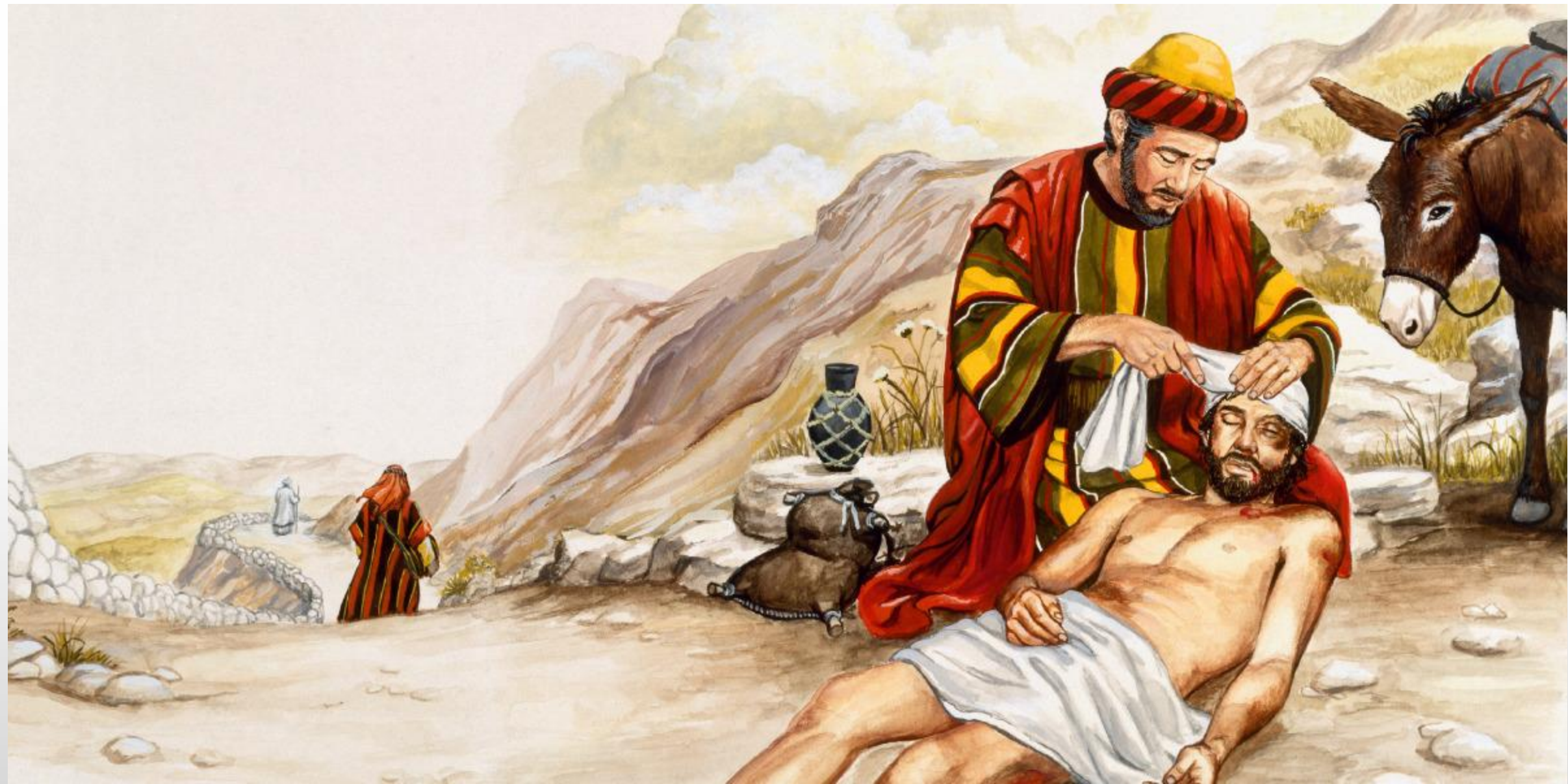
36 Which of these three, in your opinion, was neighbor to the robbers' victim?"

37 He answered, "The one who treated him with mercy." Jesus said to him, **"Go and do likewise."**

36 Hvem av disse tre synes du nå viste seg som en neste for ham som ble overfalt av røvere?»

37 Han svarte: «Den som viste barmhjertighet mot ham.» Da sa Jesus: **«Gå du og gjør som han.»**

Inspiration of the Word, from Luke 16, 19-31: the rich man is indifferent to Lazarus

19 “There was a rich man who dressed in purple garments and dined sumptuously each and fine linen day.

20 And lying at his door was a poor man named Lazarus, covered with sores,

21 who would gladly have eaten his fill of the scraps that fell from the rich man’s table. Dogs even used to come and lick his sores.

Inspirasjon fra Guds Ord, Luk 16, 19-31: Den rike mann er likegyldig til Lasarus.

19 Det var en rik mann som kledde seg i purpur og fineste lin og levde i fest og luksus dag etter dag. 20 Men utenfor porten hans lå det en fattig mann som het Lasarus, full av verkende sår. 21 Han ønsket bare å få mette seg med det som falt fra den rikes bord. Hundene kom til og med og slikket sårene hans.

22 When the poor man died, he was carried away by angels to the bosom of Abraham. The rich man also died and was buried,

23 and from the netherworld, where he was in torment, he raised his eyes and saw Abraham far off and Lazarus at his side.

24 And he cried out, 'Father Abraham, have pity on me. Send Lazarus to dip the tip of his finger in water and cool my tongue, for I am suffering torment in these flames.'

22 Så døde den fattige, og englene bar ham til Abrahams fang. Den rike døde også og ble begravet.

23 Da han slo øynene opp i dødsriket, der han var i pine, så han Abraham langt borte og Lazarus tett inntil ham.

24 'Far Abraham', ropte han, 'ha barmhjertighet med meg og send Lazarus hit, så han kan dyppe fingertuppen i vann og svale tungen min. For jeg pines i denne flammen.'

25 Abraham replied, ‘My child, remember that you received what was good during your lifetime while Lazarus likewise received what was bad; but now he is comforted here, whereas you are tormented.

26 Moreover, between us and you a great chasm is established to prevent anyone from crossing who might wish to go from our side to yours or from your side to ours.’

27 He said, ‘Then I beg you, father, send him to my father’s house,

· 25 Men Abraham svarte: ‘Husk, mitt barn, at du fikk alt det gode mens du levde, og Lasarus fikk det vonde. Nå trøstes han her, mens du er i pine.

26 Dessuten er det lagt en dyp kløft mellom oss og dere, slik at de som vil komme herfra og over til dere, ikke skal kunne det, og ingen kan gå over fra dere til oss.’

27 Da sa den rike: ‘Så ber jeg deg, far, at du sender ham

28 for I have five brothers, so that he may warn them, lest they too come to this place of torment.’

29 But Abraham replied, ‘They have Moses and the prophets. Let them listen to them.’

30 He said, ‘Oh no, father Abraham, but if someone from the dead goes to them, they will repent.’

31 Then Abraham said, ‘If they will not listen to Moses and the prophets, neither will they be persuaded if someone should rise from the dead.’”

28 til mine fem brødre hjemme hos min far for å advare dem, så ikke de også skal komme til dette pinestedet.’

29 Men Abraham sa: ‘De har Moses og profetene, de får høre på dem.’

30 Han svarte: ‘Nei, far Abraham, men kommer det noen til dem fra de døde, vil de omvende seg.’

31 Abraham sa: ‘Hører de ikke på Moses og profetene, lar de seg heller ikke overbevise om noen står opp fra de døde.’»

Lectio Divina:

taking sufficient time according to needs and situations, by applying the steps of *Lectio Divina*.

Lectio Divina:

ta tilstrekkelig tid i henhold til behov og situasjon, ved å anvende trinnene i *Lectio Divina*.

Reflection

"Indifference" that becomes "the spirit of the world" is a deliberately chosen, absolute and systematic lack of reaction or insensitivity in the attitude towards a reality.

It is an aggressive, brutal and pathetic position.

Refleksjon

«Likegyldighet» som blir «verdens ånd» er en bevisst valgt, absolutt og systematisk mangel på reaksjon eller ufølsomhet i holdningen til en virkelighet. Det er en aggressiv, brutal og ynkelig innstilling.

It means that we do not wish to get involved in something, we distance ourselves by establishing a mental and psychological barrier with this something. This kind of attitude amounts to discrediting something or someone, by ignoring them.

Det betyr at vi ikke ønsker å involvere oss i noe, vi distanserer oss ved å etablere en mental og psykologisk barriere mot dette noe. En slik holdning innebærer å undergrave noe eller noen ved å ignorere dem.

This kind of attitude blocks solidarity, destroys relationships, freezes the atmosphere, hinders meetings, leaves problems pending, falsely avoids risks. This indifference is the attitude of someone who has no love in his heart. It could be due to the fact that this person has hatred, jealousy, emotional wounds. It is the attitude of someone who has vain glory and arrogance.

En slik holdning blokkerer solidaritet, ødelegger relasjoner, fryser atmosfæren, hindrer møter, lar problemer forbli uløste og feilaktig unngår risiko. Denne likegyldigheten er holdningen til en person som ikke har kjærlighet i sitt hjerte. Det kan skyldes hat, sjalusi eller emosjonelle sår. Det er holdningen til en person med forfengelig stolthet og arroganse.

On the contrary, a person who is not indifferent to others is a person who has a “heart”: he has brotherly love, he feels the difficulties of others, he has empathy and he is humble.

As “Inspiration of the Word” for this theme, we choose the story of the “Good Samaritan” (Luke 10:25-37). Pope Francis has given two catecheses on this parable. Both were given in general audiences, the first on April 27, 2016 , the second on July 14, 2019 .

Motsatt er en person som ikke er likegyldig overfor andre, en person med «hjerte»: han har neste-kjærlighet, han føler andres vanskeligheter, han har empati og han er ydmyk.

Som «Inspirasjon fra Guds Ord» for dette temaet velger vi historien om «Den barmhjertige samaritan» (Lukas 10,25-37). Pave Frans har holdt to katekeser om denne lignelsen. Begge ble gitt under de generelle audienser, den første den 27. april 2016 og den andre den 14. juli 2019.

This parable tells the story of a man who, on his way from Jerusalem to Jericho, fell into the hands of robbers who robbed him and abused him, then left him to die in the middle of the road.

There were two people who were passing by that road and saw the victim lying there, but they did not care about him; they were a priest and a Levite in the temple.

Denne lignelsen forteller historien om en mann som, på vei fra Jerusalem til Jeriko, ble overfalt av røvere som ranet ham, mishandlet ham og etterlot ham døende midt på veien.

Det var to personer som passerte forbi og så offeret ligge der, men de brydde seg ikke om ham; det var en prest og en levitt fra tempelet.

Ironically, their lives and work were linked to worship in the house of God. Then a Samaritan passed by who - because of his region of origin, namely Samaria - was considered “a schismatic Jew, considered a foreigner, an idolater and an impure Jew”. It was precisely this person who gave unconditional assistance to this victim.

Ironisk nok var deres liv og arbeid knyttet til tilbedelse i Guds hus.

Så kom en samaritan forbi – en person som, på grunn av sin opprinnelse fra Samaria, ble av jødene sett på som «en vranglærer», en fremmed, en avgudsdyrker og en uren jøde». Det var nettopp denne personen som ga den lidende ubetinget hjelp.

After this, Jesus asked the questioning scribe: “Which of the three, do you think, was neighbor to the man who fell among the robbers?” The person answered: “The one who showed him mercy.”

The scribe’s answer makes us understand that it is not we who – on the basis of our criteria – determine who is someone’s neighbor and who is not, but rather the person himself when he finds himself in a situation of need; it is then that he recognized who his neighbor was, namely “the one who showed him mercy” (v. 37).

Deretter spurte Jesus den skriftlærde: «Hvem av disse tre synes du var en neste for mannen som falt blant røverne?» Personen svarte: «Den som viste ham barmhjertighet.»

Den skriftlærdes svar får oss til å forstå at det ikke er vi som – basert på våre egne kriterier – avgjør hvem som er vår neste og hvem som ikke er det, men snarere personen selv, når han befinner seg i en situasjon der han trenger hjelp. Det er da han erkjenner hvem hans neste er, nemlig «den som viste ham barmhjertighet» (v. 37).

During the audience of April 27, 2016, Pope Francis expanded on what Jesus means when he speaks of the heart of the Samaritan who “was moved with compassion.” He explained it this way.

Under generalaudiensen den 27. april 2016 utdypet pave Frans hva Jesus mener når han snakker om hjertet til samaritanen som «ble grepet av medfølelse». Han forklarte det slik.

The Gospel says: “He had compassion”, that is, his heart, his emotions, were moved! This is the difference. The other two “saw”, but their hearts remained closed, cold. While the Samaritan was in synchrony with the very heart of God.

Indeed, “compassion” is an essential characteristic of God’s mercy. God has compassion on us. What does this mean? He suffers with us, he feels our suffering. Compassion means “suffer with”.

Evangeliet sier: «Han fikk medfølelse», det vil si at hans hjerte, hans følelser, ble berørt! Dette er forskjellen. De to andre «så», men hjertene deres forble lukkede, kalde. Mens samaritanen var i harmoni med selve Guds hjerte.

Faktisk er «medfølelse» en essensiell egenskap ved Guds barmhjertighet. Gud har medfølelse med oss. Hva betyr dette? Han lider med oss, han føler vår smerte. Medfølelse betyr «å lide med».

In his second catechesis, on July 14, 2019, Pope Francis spoke of two lessons from this same parable.

First, we must overcome all prejudices toward others.

Second, we must educate our hearts to be compassionate toward others.

I sin andre katekese, den 14. juli 2019, snakket pave Frans om to lærdommer fra denne samme lignelsen.

For det første må vi overvinne alle fordommer mot andre.

For det andre må vi oppdra våre hjerter til å være medfølende overfor andre.

On January 8, 2019, in a homily at the Chapel of St. Martha, Pope Francis said “NO” to a culture of indifference or insensitivity.

He said this to comment on the Gospel of Mark 6:34-44 where it is said that the heart of Jesus “was moved with compassion” for the crowds who were looking for him, because they “were like sheep without a shepherd” (v. 34). Pope Francis concluded: “Love is restless, love does not tolerate indifference, love has pity.”

I en preken i St. Martas kapell den 8. januar 2019 sa pave Frans et tydelig «NEI» til en kultur preget av likegyldighet eller ufølsomhet

Han sa dette som en kommentar til Markus 6, 34-44, hvor det står at Jesu hjerte «ble grepet av medfølelse» for folkemengdene som søkte ham, fordi de «var som sauer uten hyrde» (v. 34). Pave Frans konkluderte: «Kjærlighet er uten stopp, kjærlighet tolererer ikke likegyldighet, kjærlighet viser medlidenhet.»

A year later, on March 12, 2020, still at Mass in the same Chapel of St. Martha, Pope Francis expressed in a more targeted manner his reflection on the existence of a “globalization of indifference” based on the Gospel of Luke 16:19-31 that we quoted in “Inspiration of the Word” above.

The following is an excerpt from his entire homily.

Et år senere, den 12. mars 2020, fortsatt under messen i det samme kapellet, uttrykte pave Frans på en mer målrettet måte sin refleksjon om eksistensen av en «globalisering av likegyldighet», basert på Lukas 16, 19-31, som vi nettopp har lest. Følgende er et utdrag fra hele hans preken.

There are two things that are striking: the fact that the rich man knew that there was this poor man and that he knew his name, Lazarus. But he didn't care, it seemed natural to him. The rich man probably even carried out his business, which in the end was against the poor. He knew very clearly, he was informed of this fact. ..

Det er to ting som er slående: det faktum at den rike mannen visste at denne fattige mannen eksisterte, og at han kjente navnet hans, Lasarus. Men han brydde seg ikke, og det virket naturlig for ham. Den rike mannen drev sannsynligvis også forretninger som til syvende og sist var imot de fattige. Han visste veldig godt om dette, han var informert om det.

And the second thing that touches me greatly is the phrase “great abyss” (v. 26), which Abraham says to the rich man. "Between us and you there is a great abyss: we cannot communicate, we cannot pass from one side to the other” (see v. 26). It is the same abyss that was present in life between the rich man and Lazarus: the abyss did not begin there, the abyss began here...

Og det andre som berører meg sterkt, er uttrykket «dyp kløft» (v. 26), som Abraham sier til den rike mannen: «Mellom oss og dere er det en dyp kløft: vi kan ikke kommunisere med hverandre, vi kan ikke gå fra den ene siden til den andre» (jf. v. 26). Det er den samme kløften som eksisterte i livet mellom den rike mannen og Lasarus: kløften begynte ikke der, den begynte her.

And many of us, many groups of men and women live in this detachment between what they think, what they know, and what they feel: the heart is detached from the mind. They are indifferent. Just as the rich man was indifferent to Lazarus's pain. There is the abyss of indifference.

Og mange av oss, mange grupper av menn og kvinner, lever i denne adskillelsen mellom det de tenker, det de vet, og det de føler: hjertet er adskilt fra tankene. De er likegyldige. Akkurat som den rike mannen var likegyldig overfor Lazarus' smerte. Det finnes en kløft av likegyldighet.

And we forget about starving children, we forget about the poor people who are at the borders of countries, in search of freedom; these forced migrants who flee from hunger and war, and find only a wall, a wall made of iron, a wall of barbed wire, a wall that does not let them pass through.

Og vi glemmer de sultende barna, vi glemmer de fattige menneskene som befinner seg ved landenes grenser på jakt etter frihet; disse tvungne migrantene som flykter fra sult og krig, og som bare finner en mur, en mur av jern, en mur av piggtråd, en mur som ikke lar dem passere.

We know that this exists,
but the heart does not go
there, it does not penetrate.
We live in indifference:
indifference is the tragedy
of being well-informed but
not feeling the reality of
others. This is the chasm:
the chasm of indifference...

Vi vet at dette finnes, men
hjertet går ikke dit, det
trenger ikke inn. Vi lever i
likegyldighet: likegyldighet
er tragedien ved å være
godt informert, men ikke
føle andres virkelighet.
Dette er kløften: kløften av
likegyldighet.

Then there is another thing that strikes us. Here we know the name of the poor man, we know it: Lazarus. Even the rich man knew it, because when he was in the underworld he asked Abraham to send Lazarus, he recognised him there: “Send Lazarus” (see v. 24). But we do not know the name of the rich man. The Gospel does not tell us what the name of this “Sir” was. He had no name. He had lost his name. He had only the adjectives of his life: rich, powerful... so many adjectives...

Så er det en annen ting som slår oss. Her kjenner vi navnet på den fattige mannen, vi vet det: Lazarus. Selv den rike mannen visste det, for da han var i dødsriket, ba han Abraham om å sende Lazarus, han gjenkjente ham der: «Send Lazarus» (jf. v. 24). Men vi kjenner ikke navnet på den rike mannen. Evangeliet forteller oss ikke hva denne «herrens» navn var. Han hadde ikke noe navn. Han hadde mistet navnet sitt. Han hadde bare livets adjektiver: rik, mektig ... så mange adjektiver.

This is what selfishness does to us: it makes us lose our real identity, our name, and leads us to evaluate ourselves and others only in terms of adjectives. Worldliness contributes to this. We have fallen into the culture of adjectives, in which your value is what you have, what you can do, but not your name: you have lost your name. Indifference leads to this. Losing your name. We are only “the rich”, we are this, we are that. We are the adjectives.

Dette er hva egoismen gjør med oss: Den får oss til å miste vår egentlige identitet, vårt navn, og fører oss til å vurdere oss selv og andre kun ut fra adjektiver. Verdsligheten bidrar til dette. Vi har falt inn i adjektivenes kultur, der din verdi er hva du eier, hva du kan gjøre, men ikke ditt navn: du har mistet navnet ditt. Likegyldighet fører til dette. Å miste navnet sitt. Vi er bare «de rike», vi er dette, vi er hint. Vi er adjektivene.

To put an end to this “globalization of indifference,” we must allow ourselves to be embraced by a God rich in mercy. For this reason, we can read the Encyclical *Dives In Misericordia* (Rich in Mercy) of John Paul II (November 13, 1980) and the Encyclical *Misericordiae Vultus* (Faces of Mercy) of Pope Francis (April 11, 2015).

For å få en slutt på denne «verdensomfattende likegyldigheten», må vi la oss omfavne av en Gud rik på barmhjertighet. Derfor kan vi lese encyklikaen *Dives in Misericordia* (Rik på barmhjertighet) av [Johannes Paul II](#) (13. november 1980) og encyklikaen *Misericordiae Vultus* (Barmhjertighetens ansikt) av [Pave Frans](#) (11. april 2015).

In *Misericordiae Vultus* 15, we can find the works of mercy attributed to Saint Thomas Aquinas, and cited by CCC 2447.

These are first of all the *corporal works of mercy*: feeding the hungry, giving drink to the thirsty, clothing the naked, welcoming strangers, assisting the sick, visiting prisoners, burying the dead.

I *Misericordiae Vultus* 15 finner vi de barmhjertighetsgjerninger som tilskrives [Thomas Aquinas](#) og er sitert i [Den katolske kirkes katekisme](#) 2447.

Disse er først og fremst de fysiske barmhjertighetsgjerningene: å gi mat til de sultne, gi drikke til de tørste, kle de nakne, ta imot de fremmede, hjelpe de syke, besøke fanger, begrave de døde.

There are also the *spiritual works of mercy*:

counseling the doubtful,
teaching the ignorant,
warning sinners,
comforting the afflicted,
forgiving offenses,
patiently enduring
troublesome people,
praying to God for the
living and the dead.

Det finnes også åndelige
barmhjertighetsgjerninger:
å bære over i tålmodighet, å
gi råd til dem som tviler, å
undervise de uvitende, å
rettlede syndere, å trøste de
sorgfulle, å tilgi
fornærmelser, be for
levende og døde.

Questions to ponder

1. After rereading the story of the rich man and Lazarus (Luke 16:19-31) and Pope Francis' comments on this passage, what is my response?

After rereading the story of the "Good Samaritan" (Luke 10:25-37) and Pope Francis' comments on this passage. What is my response?

• Spørsmål til ettertanke

1. Etter å ha lest historien om den rike mannen og Lazarus på nytt ([Lukas 16:19-31](#)) og [Pave Frans](#) sine kommentarer til dette avsnittet, hva er min respons?

Etter å ha lest historien om den barmhjertige samaritanen på nytt ([Lukas 10:25-37](#)) og Pave Frans sine kommentarer til dette avsnittet, hva er min respons?

2. At the end of the story of the “Good Samaritan,” Jesus says to the scribe who came to him, “Go and do likewise.”

This message is also addressed to us. How can I truly follow this command of Jesus? How will I fulfill Jesus’ message?

2. På slutten av historien om den barmhjertige samaritanen sier Jesus til den skriftlærde som kom til ham: «Gå du og gjør likeså.» Hva betyr dette for meg i mitt daglige liv?

Denne meldingen er også rettet til oss. Hvordan kan jeg virkelig følge denne befaling fra Jesus? Hvordan vil jeg oppfylle Jesu budskap?

3. I pray the prayer of Pope Francis in Marseille, France, on September 23, 2023:

Lord, no one is a stranger to you. And no one is so far away that you cannot help them.

Look, in your goodness, on refugees, on exiles, on those rejected by love, and on children separated from their families, grant them a homeland.

And give us, towards the poor and the stranger, the concern that you have for them. Amen .

3. Jeg ber [Pave Frans](#) sin bønn i Marseille, Frankrike, den 23. september 2023:

Herre, ingen er en fremmed for deg. Og ingen er så langt borte at du ikke kan hjelpe dem.

Se i din godhet på flyktninger, på landflyktige, på dem som er avvist fra kjærlighet, og på barn som er skilt fra sine familier – gi dem et hjemland.

Og gi oss den omsorgen for de fattige og de fremmede som du har for dem.

Amen.